

5. சங்ககால ஆட்சி முறை

சங்ககால ஆட்சி முறையில் மூன்று முறைகள் கலந்திருந்தன. அவைகள் இனக்குழு ஆட்சிமுறை (Tribal polity) 2. தமிழர்கள் ஆட்சி முறை (Tamil polity) 3.பிராமணிய ஆட்சி முறை (Brahaminic polity) என்பவைகளாகும்.

இனக்குழு ஆட்சி முறை: (Tribal polity)

“இனக்குழு” ஆட்சி என்பது ஒரு இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அடுத்த இனத்தவர்களுடன் அடிக்கடி சண்டை போடுவதாகும். இந்த முறை சங்க கால மன்னர்களிடம் காணப்பட்டது. சேரர்கள், சோழர்களுடனும், சோழர்கள் பாண்டியர்களுடனும் தொடர்ந்து சண்டையிட்டு வந்தனர். இதைத் தவிர பல குலத்தை (Tribes) சேர்ந்தவர்கள் மன்னர் பதவிக்கு போட்டியிட்டனர். இவர்களில் வெற்றி பெற்றவரே மன்னராக முடிந்தது. சோழ அரசர்களில் “கிள்ளிவமிசம்” “சோழவமிசம்” என்று பல இருந்தன. சேரர்களில், “உதியஞ்சேரல் வமிசம்”, “இரும்பொறை வமிசம்” என்றிருந்தது. பாண்டியர்களில், செழியன் : மறான், வழுதி போன்ற குலங்கள் இருந்தன. இவைகள் இனக்குழு ஆட்சி முறை சேர, சோழ, பாண்டிய மன்னர்களிடமும் தொடர்ந்திருந்தது என்பதைக் காட்டுகிறது.

தமிழர் ஆட்சிமுறை: (Tamil Polity)

மூன்று மன்னர்களும் இனக்குழு ஆட்சி முறையுடன், தங்களுக்கென்றுத் தனியாக ஒரு ஆட்சி முறையை ஏற்படுத்தினார். அது “தமிழர் ஆட்சி முறை” என்றழைக்கப்பட்டது. இந்த ஆட்சி முறையின் சிறப்பு அம்சங்களாவது:

மன்னரும் ஆட்சியும்:

சங்ககால மன்னர்கள், இனக்குழுத் தலைவர்கள் போல் வெறும் “போரை” மட்டும் செய்யவில்லை. மக்களுக்கு ஒரு நல்ல ஆட்சியை அமைத்து தந்தனர். “அரசு ஆட்சி” என்ற பாரத்தை மன்னர் தன் தோள்களிலும், தலையிலும் சுமந்தார். நாட்டைக் காப்பது அவர்களுடைய முதல் கடமையாக இருந்தது.

மன்னர் ஆட்சியும் மழையும்

மன்னர்கள் நல்லவர்களாக இருந்தால் தான் நாட்டில் மழை பெய்யும் என்று ஒரு நம்பிக்கை இருந்தது. அதை மன்னரே அறிந்திருந்தார். இயற்கை கோபம் கொண்டால் மக்கள் தன்னைப் பழிப்பார்கள் என்று அரசர்கள் அஞ்சி நடுங்கினர். அரசன் மக்களின் “இறைவன்” என்றும்: “தந்தை” என்றும் கருதப்பட்டார்.

தமிழ் அரசர்களின் பண்புகள்

தமிழ் அரசர்கள் நல்ல பண்புகளை கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதில் கவனம் செலுத்தினர். அவர்கள் கல்வி அறிவு மிக்கவர்களாக இருந்தனர். நடுவு நிலையிலிருந்து தவறாமல் இருந்தனர். பொய் பேசாமல் இருந்தனர். அவர்கள் கொடையாளிகளாக இருந்தனர்.

அரசநீதி

தமிழ் அரசர்கள் மக்களை பாதுகாப்பதில் ஒரு “நீதிமுறையை” ஏற்படுத்தி இருந்தனர். பாண்டிய மன்னர் நெடுஞ்செழியன் தவறான தண்டனை கொடுத்து விட்டோம் என்று அறிந்ததும் அரியனையில் இறந்துபோனார். குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடிப்பதும், அவர்களை சிறையில் அடைக்கும் பழக்கமுமிருந்தது. மன்னர்கள்

நீதியுடன் செயல்பட்டனர் என்று மன்னரைப் பற்றி சங்க காலத்தில் பல கதைகளிலிருந்தன. மனுநீதிச் சோழன், தன்னுடைய மகன் ஒரு பசுவின் கன்று குட்டியை கொன்றான் என்பதற்காகத் தன்மகனையே கொல்லும்படி தண்டனை அளித்தார் கணைக்கால் சேரல் இரும்பொறை மானத்துக்காக, தண்ணீரை கூடப் பருகாமல் உயிரை விட்டார் என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகிறது.

ஆட்சியின் அமைப்பு

1. மன்னருக்கு உதவி செய்ய ஒரு “அமைச்சர்” குழு இருந்தது.
2. நாற்பெருங்குழு: இதில் அந்தணர்கள், அறங்கூறு அவையத்தார், காவிதிமக்கள், வணிகர்கள் போன்றோர்கள் உறுப்பினர்களாகயிருந்தனர். இக்குழு அரசருக்கு யோசனை கூறியது.
3. அருந்தலை சுற்றம்: அரசர் செய்ய வேண்டிய “வேந்தர் தொழிலை” இவர்கள் கூட இருந்து செய்தனர்.
4. சங்ககால மன்னர்கள் தங்களுக்கென்று தனியாகப் படை வைத்திருந்தனர். அது “நிலமான்யப் படை” என்று சொல்ல முடியாது. அந்த படை குதிரைப் படை, வீரப்படை, யானைப்படை, தேர்ப்படை என்று நால்வகைப் பிரிவாக இருந்தது.

வரிவிதிப்பும், வருவாயும்

அரசனுக்குப் பலவிதமான வருவாய் வழிமுறைகள் இருந்தன. மக்கள் மீது அவன் விதித்த வரி “இறை” என்றும் அரசனுக்குக் கட்டப்பட்ட கப்பம் “திறை” என்றும் வெளிநாட்டு வாணிகத்தில் விதிக்கப்பட்ட வரி “சங்கம்” என்றும் அறியப்பட்டன. சங்க வரி பற்றிய செய்திகள் பட்டினப்பாலையின் வாயிலாக அரசர்கள் அன்னிய நாட்டுச் செல்வத்தைக் கைப்பற்றித் தங்கள் வருவாயைப் பெருக்கிக் கொண்டார்கள். அரசனின்

செலவும் அரசின் செலவும் வேறாகக் கருதப்படவில்லை. அரசின் வருவாயை அரசன் தன்னிச்சைப்படி செலவிட்டான். கல்வி நிறுவனங்கள், சமய அமைப்புகள், பொது மக்களின் வசதிக்கான சாலைகள், தங்குமிடங்கள் போன்றவைகளை உருவாக்குவதிலும் மற்றும் பராமரிப்பதிலும் அரசன் தனது செல்வத்தைச் செலவிட்டான். புலவர்களுக்கு மாரியைப் போன்று வாரி வழங்கினான். மக்கள் இயற்கையின் சீற்றங்களுக்கு உள்ளான சமயங்களிலும் பிற இன்னல்களுக்கு மக்கள் இயற்கையின் சீற்றங்களுக்கு உள்ளான சமயங்களிலும் பிற இன்னல்களுக்கு உள்ளான போதும் வரி விலக்கு அல்லது வரிக் குறைத்தல் அரசனால் செய்யப்பட்டது.

போர் முறை

பழந்தமிழர் வீரத்திற்கு முக்கியத்துவம் அளித்தார்கள். போர்க்களத்தில் போர் புரிந்து வீர மரணமடைவது பெருமைக்குரிய செயலாகக் கருதப்பட்டது. அரசர்களும் அத்தகைய மரணத்தையே விரும்பினர். படைகள், காலாட்படை, குதிதைப் படை, யானைப் படை, தேர்ப்படை என் நான்கு பிரிவுகளைக் கொண்டிருந்தன. போரில் பின்பற்றப்பட்ட சில வழிமுறைகளைப் புறநானூறு கூறுகிறது. பொதுவாகப் போர்ப் பிரகடனம் செய்தே போர்கள் தொடங்கப்பட்டன. எதிரி நாட்டு கால்நடைகளைக் கவர்வதன் வாயிலாகத் தன் போர்ப் பிரகடனத்தை அரசன் செய்தான். போர்த் தாக்குதலிலிருந்து அந்தணர், வயோதிகர், குழந்தைகள், துறவியர், பெண்டிர் ஆகியோர் விலக்களிக்கப்பட்டார்கள். போர்க் களத்தில் புண்பட்டவர்களையும், புறுமுதுகு காட்டியவர்களையும் தாக்குவது தவிர்க்கப்பட்டது. போரில் தோற்றுத் தஞ்சம் புகுந்தவரை வஞ்சம் தீர்க்கும் முறை அன்றையத் தமிழர்கள் நெஞ்சில் இருக்கவில்லை. முற்றுகையிட்டு எதிரிகளைத் தாக்கும் முறை வழக்கத்தில் இருந்தது. பொதுவாக, தோல்வியுற்ற நாட்டின் மீது வஞ்சம் தீர்க்கும் செயல்கள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. எனினும் அத்தகைய செயல்கள் நடைபெற்றதாக ஒரு சில குறிப்புகள் உள்ளன.